

יומן המשקן

גבעת חיים
הקיבוץ הפאחד

ט' כסלו תשל"ה
מס. 730
21 נובמ. 1964

עם עליזה ואביגדור

אבלים אנו

על מות חברנו

יצחק רוזנברג

נפטר בשבוע 7.11.1964

הוצא למנוחות ביום א' 8/11

החברות והחברים של הקיבוץ גבעת חיים
הפאחד מודיעים על פטירתו של חברנו

מב ע י ות א ר ג ו ן ה ח ב ר ת

בבואי לסכם את הלקח של התקופה האחרונה בת חצי-השנה, בה ריכזתי את פעולת ועדת המינויים, הרי מחבלטים שלושה סוגים של בעיות:

(א) איוש התפקידים המרכזיים - או: הרכב המזכירות.

(ב) פעולות חברים והפעלתם - או: הרכב הועדות.

(ג) אחרון-אחרון (לא חביב) - צוות סדורני עבודה.

אדון בענינים הנ"ל לפי הסדר.

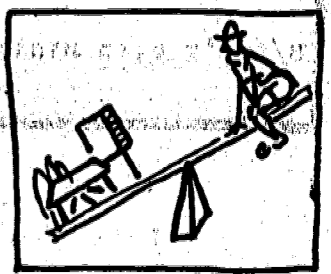
(א) בעית שילוב הדורות פגיעה בנקודה זו לשיאת. לפי כללי הסטטיסטיקה ומטבע הדברים מספר החברים המסוגלים למלא תפקיד מרכזי מגומצם ומה גם שב"דמוקרטיה" הקבוצית יקרה לא פעם שחבר וולא מעצורים יחויים - יפגע בדיבור ובמעשה בפעילות נבחריו. מצב זה אינו מקל על חברים פעילים ומרחיעם מקבלת אחריות. מיצויי ישנים קודמות כמעט את כל היכולת הגלומה ב"דור הראשון", אשר מפאת התבגרותו גם קשה לו לפעמים להסתגל לתנאים ולנוף האנושי שהשתנו. ומאידך, טרם באו לפיתוחן המלא כל האפשרויות, שהתגלנה בודאי ברבות הימים בדור השני.

משקנו (ודומים לו) נפגע ביותר מן ה"שבר" בסולם הגיליים, ואם לא נצליח ל"דלג" על השלב החסר, צפויים לנו קשיים - ואולי עוד יותר גדולים - בשנים הקרובות. בתנאי המציאות שלנו גם העקרון המקודש של "בחירה" בין מועמדים אחדים לתפקיד מסויים - אבד כלא היה, ובשטח זה לפחות הפכה הועדה לוועדת "מנויים" ממש.

(ב) לעומת המשימה של הרכבת מזכירות בה כושר שיקול וביצוע, הרי לכשנציגשים להרכיב את הועדות השונות - מתגלה מרחב-פעולה גדול ואולי גדול מדי. קשה לעתים אף לדיפלומט מושלם (ואנחנו איננו כאלה!) להלך על חבל דק בין החברים המוכנים לפעול לבין אלה המסרבים לכך, וצריך לשדלם. עם זה צריך להמנע מכל זיווג או "שידוך" שלא יעלה יפה - וכל זה תוך אי-בטחון בכל עשרות הגורמים שיניעו את החברים לבחור בסופו של הדבר כך או אחרת.

נוסף לכך ניסתה ועדת המינויים להקדים את הבחירות ולהבטיח גם ע"י כך את רציפות פעולת הועדות, תוך כדי כך היא שנתה בחוסר החשמקות מספקת בבעיות המיוחדות של כל חבר וחבר ואין פלא ש"דרכנו על הרבה יבלות" ועל כך אנו מתנצלים.

ישנה הצעה מרחיקת לכת - לשנות את שיטת הבחירות מיסודה: לבחור באסיפה

בהצבעה בע"פ. מרכזי ועדות בלבד. על הרכב הצוות המלא של כל ועדה יוסכם ביניהם ובין ועדת המינויים ועם כל חבר באופן אישי, וזה יובא אחר כך לאישור האסיפה. אם לא התקבל הצעה זו וימשיכו לפעול כמקודם, תנסה ועדת המינויים לקראת השנה הבאה להקדים טיפול יסודי בהרכב הועדות - אולי עוד בחודשי הקיץ, לקראת בחירתן הסופית - מיד לאחר ראש-השנה.

(ג) וכעת: איך לטפל בילד החולה ששמו סידור-עבודה? מוסד זה הוא חלק אינטגרלי בחברה המושחתת על עבודה, ולא תיחכן חברות בקיבוץ בלי הסכמה מפורשת להישמע לסידור העבודה וגם למלא את התפקיד לפי היכולת ולפי הצורך. פשוט כך. יאך קביעה זו בלבד אינה מספיקה. חברתנו מיוסדת גם על שוויון. צריך, אם כן, להקל על קשיי החבר בקבלו את התפקיד על ידי נטיעת ההכרה בליבו שאפשר למנות לכך כל אחד. גם זה, פשוטו כמשמעו. נוכחנו לדעת בתקופה האחרונה (בעידן הנסיעות לחו"ל) שכל חבר, גם הדרוש ביותר במקום עבודתו, יכול להיעדר ממנו - אם הוא מכיר בצורך לכך - לתקופה של חודשיים-שלושה, ומדוע לא יעשה זאת לצורך שהוא אליבא דכולנו חיוני ביותר?

לא יהיה בינינו שום חבר "מחוסן" מפני ההכרח למלא את כל התורניות למיניהן: שמירה, עבודת שותים, וסידור-עבודה. אולם אין כל ערך לעקרון או להחלטה כאשר זו אינה מתורגמת לשפת המציאות: כל אחד בלי יוצא מן הכלל. החחשבות וגמישות יכולות וצריכות להיות רק בדבר העיתוי, אך לא לעצם הדרישה לשוויון בחובות.

אם ננהג כך נוכל אולי להתאכזר למספר חברים ולכפות עליהם קבלת התפקידים, אבל דרך זו טומנת בחובה סכנות חברתיות חמורות, וסופה - מי ישרנו.

אפרים

סיקל

* בנימין אלוש מבקש להביא לידיעה הציבורשאינו עובד קבוע בנוי אלא מכניס תוך מספר חודשים את נדב ודב לענינים.

* לוועדת עלון נוספו: יואל שניר, יצחק גון, אמיר אסף ונאוה רודולפר. מרכוז אריאלה.

* שולד מבקש מהחברים לא לקחת שקים. מחיר כל שק 40 אגורות ותוך החודשים האחרונים נלקחו שקים בשווי של 200 ל"ג. המטפלות מחבקשות לא להשתמש בשקים לניקוי נעלים.

קרנות

אחולינו הלכביים לנישואי הזוגות הצעירים

ולמשפחותיהם

רוח עם בחיל דב שרה עם בחיל אלי

גינה עם בחיל מנשה

בעקבות האספות השנתיות

באספות השנתיות הושמעו דברים, העלולים לזרוע מבוכה בתפי-
סות היסוד שלנו. הקבוץ - כך נאמר - עומד בפני אתגר חדש -
לקראת העידן הטכנולוגי הבא למדינה ולעולם.

אם כן, נשאלת השאלה, מהו האתגר של הקיבוץ לקראת העידן
החדש?
אם אמרנו פעם שהאדם צריך למצוא סיפוק
בעבודה, בעבודה יצוה שתמלא תוכן וטעם את חייו, - הרי ב-
עידן החדש נחלל להיות פועלים ואת הסיפוק יש למצוא דוקא
בשעות הפנאי - בלימודים, השתלמויות וכו', אם כן נהיה כלנו
בעלי מקצוע ומומחים טכניים בעלי-ידע.

ומהי האמה של חיי היום-יום שלנו? - אנו גדלנו מבחינה
משקית, הרחבנו את הענפים בחקלאות ובחעשיה - למעלה מכל אפ-
שרות שנוכל בכוח עבודתנו העצמית לקיימם, והרי אנו משתמשים
בעבודה שכירה בענפי המלאכה. לא די בכך, אנחנו מחגיגים
ומגייסים את ילדינו לשם ביצוע עבודות עונתיות בחקלאות.

החקדמנו במיכון, כמעט בכל העבודות היצרניות ובמידה
מסוימת אף בשירותים, כי הלא קיימים אנו בעידן הטכנולוגי.
ובכל זאת, לא הצלחנו להגיע למצב שבו נקיים את תקציבנו ב-
חות שעות עבודה מאשר עד כה. כן לא ביטלנו את הגיוסים וה-
התגייסות. הצלחנו לשמוע הוצאות על העידן הטכנולוגי ולהי-
תפט לדיבורים על שעות פנאי שאין להם ניצול. איננו מכיר ע-
דיין חברים בקבוץ שהתברכו בשעות פנאי מרובות ושאין העיי-
פות מכריעתם. ומאין לנו המבוכה הלזו? שמא תאמרו שהתברכו
ברמת חיים גבוהה? אם כי עלינו ברמת חיינו, בשום אופן אין
לומר שרמת חיים של משק קיבוצי - קיימת התרזה כלשהי. נר
מה לי שההפך הוא הנכון. קיימות עדיין מטרות רבות ואלמנט-
ריות שאליהן חברי הקיבוץ שואפים להגיע ברמת חיהם - והן:
בשיכון, בתקציב השנתי של החבר, בריהוט ובסיפוק הצרכים
המידיים של החבר הצעיר, והדברים מרובים ומתורבים.

באספות השמענו לא פעם שאין מצבנו
הכספי והמאזני מרשה מטרות אלה. אין ספק
לו יכולנו להרפות את המתח בעבודה, היינו
מקילים בזאת על הרגשה השיויון והסיפוק של
החבר בעבודה. אולם, מאידך, קיים חשש שעל-
ידי מתן ערך מופרז לתמורות שיביא בכנפיו
העידן הטכנולוגי, ניתפס ליחס של הקלת ראש
במאמץ העבודה עצמו

הבה ננתח לעצמנו את מהות המעשה ששמו
עבודה. - אפשריות 2 גישות לשעות שאדם מקדיש
לעבודה. א. גישה המקובלת בציבור - שהעבודה
היא הכרח, קללת אלוהים - "בזיעת אפיך תאכל לחם" - כלומר,
אדם עושה עבודתו כהכרח החיים שאין ממנו מנוס, לשם פרנסה.
והשעות האלה הן שעות עינויים, שעות מחוסרי ענין, לכל ה-
יותר זמן אבוד שאין בו תועלת לאישיותו, וניטל טעם החיים
מהן.

בחברתנו הבסיס המוסרי הוא שונה, במקום השכר המשתלם,
שעות אלו הן חובו של היחיד כלפי החברה בה הוא חי, מחפרנס
ובה מתפרנסים ילדיו. קיים שיוון בשעות העבודה המחייב את
כולם. ברור שאין השויון בשעות העבודה מספיק למען שיהא
גם המאמץ הגופני והמחשבתי שוה, כי הלא רק הוא הנותן את
הפריון והתוצאות הטובות. התברכנו בחומר אנושי מוסר תיין
היה והנהו גלום בתוכן יצירתו, ובעבודתו בארץ הנהו רואה
יצירה חלוצית למען כלל החברה, אידיאל חברתי לאומי.

בחברה קפיטליסטית אין כמעט אפשרות לגישה אחרת למושג
עבודה מאשר גישה זו הראשונה שציינתי לעיל. אבל, אם נעייין
בדבר, הרי תנועה קיבוצית או חיים וחיי קומונה שלמים - אי
אפשר שיתבססו רק על רמה חברתית ומוסרית כזו, שהאדם בחברה
ימלא את חובו בעבודה יוצרת, במאמץ, בכל מאהו, רק על הבסיס
של שיוון, ע"י כך שיימצא מספר שעות שוה בעבודה התחומים
מרובים והמאמץ הנדרש הוא שונה ולא מספיקה הגישה הפאסיבית
של מילוי חובה ותו-לא.

ב. לכן באה הגישה השניה - נקודת הראות של התחדשות
האדם בעבודה, עבודה כערך רוחני המעלה את ערכו המוסרי ה-
אנושי של האדם. תחילה התרכזה המחשבה והרעיון של התנועה
(התנועה הקיבוצית בעיקרה) כלפי העבודה הפיסית, אבל בהמשך
ההתפתחות התרחב המושג בהרבה (והלכטים היו רבים בנידון
זה) לכל עבודה שיש בה מן המאמץ - רוחנית, אינטלקטואלית,
צבורית - עבודה בניגוד לאפס מעשה, לבטלה. בנקודה זו נמשו
הדעות; גם המארכטיסטים רואים גאולת העבודה משיעבודה -
בערכה המוסרי בהרגשה היצירה, ביחס האינטימי הישיר של
העובד למוצר שהוא מייצר.

לא נוכל לומר כי גישה זו הנותנת טעם לחייו של היחיד בכל עבודה שהיא - מקובלת היא על כולנו וגם לא השכלנו להקנותה לדור הצעיר, למען שמור על חברתנו בארבונו ובהנהלתה, גם בענפיה המרובים וגם בהנהלה המרכזית - אין היעילות המשקית יכולה לשמש כגורם בלעדי המכוון את צעדינו. למען שמור על עק-רונות חברתיים התכחשנו לא פעם לצרכי היעילות.

באחת האסיפות האחרונות - לדעתי - סטינו מן "העקרונות" של חברתנו - וחמור הדבר שזה נעשה לאחר שיחות נרחבות באספות השנתיות שהתקיימו השנה שכל מגמתן ורוחן נגד צעד כזה.

המשק נמצא בעליה ובהתפתחות מחמדת למרות חילופי הגברי בריכוז המשק, הודות לצוותות שהתגבשו, הודות לידע הנקנה מהותיק לצעיר, הודות למרץ של הצעירים שנרתמו למשימה ושמיים על עצמם. כל מאמצנו צריך שיהיה נתון להרים את המוסר החברתי בצוות, לתגבר את המקומות הנחשלים, להרים על נס את הערך של היציבה והעבודה של האדם העושה את עבודתו בכל מאוודו, כאדם העושה בתוך שלג, ולהעלות את קרן העובד בתוך הענף. היעילות היא במצב החברתי הנתון. לא ניהול מקצועי וריכוז אדמיניסטרטיבי יעיל כי אם - יעילות חברתית.

דב קמינסקי.

חינוך

אימוץ ילדים ע"י משפחות

בבית-הספר שלנו מונות אחדות מהכיתות כ-10 ילדים בלבד ואף פחות מזה, וצורך חיוני הוא לנו לקלוט ילדי חוץ לחברת הילדים. אפשרויות הקליטה פתוחות לפנינו, ואילו עלינו ליצור את התנאים הנאותים להצלחתה, על-ידי אימוץ הילדים למשפחות. ישבים רבים הלכו בדרך זו, וראו בה את התנאי העיקרי לקליטה טובה.

חברים הנכונים לתת יד לפעולה חיונית זו מתבקשים לפנות למרכזת החינוך.

חדר-העיון.

בימים אלה נסתיימה היציקה, ועתה עובדים בהרכבה הנברות ובעבודות גמר אחרות. קצב העבודה הוא איטי למדי, מה גם שתכנית הבנין היא בלתי שיגרתית, והביצוע דרוש דיוק וידע מקצועי. ואמנם, כבר בשלב זה נהנים מצורתו היפה של הבנין.

בעקבות הרשימה על תי"ש-ט"ז ביומן הקודם מן הראוי להביא לידיעת כל המעוניינים בדבר, כי הקולות והרחשים מועברים ע"י הרמקול שבמכשיר, ואילו איחות המנורה בלבד, בעוד אין הרמקול משמיע קול בכי, אין בו עדיין כדי להוציק....

הערות מספר ל"אינרציה המכשילה"

(מיומן המשק הקודם)

מהרשימה "האינרציה המכשילה" מתקבלת חמונה המתארת את בית הספר שבמשקנו בזו הלשון: במשק גבעת-חיים ישנו בית ספר שאם כי הוא "ותיק למדי" הרי מרובה בו החסר מהקיים. החינוך התיכון בו מעורער ביסודו. הוכנס בבית הספר בשנים האחרונות תיקון אולם זהו סלאי קטן על גבי חור גדול. כל ענין החובים הוא אימפרוביזציה... לא לפי תכנון מסודר. - עד כאן התיאור. - בקיצור - קיים כאן איזה מוסד כושל, מוזנח, ללא דואג, ובאותה שעה קיימים ברחבי הקיבוץ בחי-ספר מאורגנים ומסודרים כדבעי.

האומנם?

האם החבר, כותב הרשימה בדק את מצב בחי-הספר בקיבוץ וידוע לו שביח-הספר בגבעת-חיים הוא מהמפגתים בו?

ומה פירוש "מרובה בו החסר מהקיים"? לפי אידו תורת אחוזים קבע זאת החבר הכותב? האם במשך שנות קיום בית הספר לא חלו בו שיפורים והוא לא התקדם כלל מאז הווסדו?

- אינני חושב שבשביל לבוא ולהציע הצעה כלשהי יש צורך בקטילה טוטלית של היש והקיים. - אינני בטוח אם המונחים כמו "המכשלה הגדולה", "קובל מרות", "דבר בלתי נסלח" - הם המתאימים ביותר לבירור חברי בתוכנו.

ולבסוף - לא יתכן שביומן המשק תתפרסם רשימה בצורה אנוני-מית. לחבר (ש) צריכה הייתה להיות התבונה לחתום בשמו המלא על רשימתו זו.

אכן - האינרציה מכשילה - אולם רשימות כגון זו - מכשילות לא פחות ומרפות ידי העושים במלאכה.

לחיה וצבי

לסבא ולסבתא

ברכות עם הולדת

ה ב ן - ה נ כ ד

אח לש

יציאה מן הדלת - כניסה דרך החלון

רק כך אפשר להגדיר אל נכון את מהותו של "המערך הזוגי".

כאשר העלה בן-אהרון את רעיונו המקורי על "מערך חדש בתנועת-הפועלים" - נכבשו לו רבים מבין אותם חברי הקב"מ שביקשו בדרך זו להביע אל שלימות עולמם הרעיוני אשר נפגמה קשה בעת הפילוג במפ"ם, אבל לא אלה בלבד תמכו בו, הצטרפו גם כל אותם חברים נאמנים של מפלגת אח"ע-פוע"צ מאז ועידת כפר-דיחקין שהאמינו בתום-לב, כי אכן נפרצה - בלחץ המציאות הישראלית - פירצה בחומת הסוציאל-דמוקרטיה וניתן לחזור דרכה ולהשתית את תנועת-הפועלים על יסודות בריאים.

אולם שום נאמן לעצמו לא יכול אף לרבע להעלות על הדעת, שאפשר לבצע משימה כזאת בלי שיחוף מלא של כל חלקי תנועת-הפועלים (להוציא את מק"י, כמובן) ובלי אותם היסודות במפא"י אשר מהם מסקל שכנגד לקו השולט בה (ויהיו מניעים אשר יהיו).

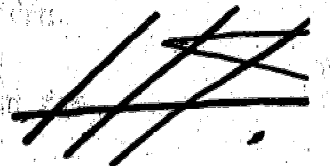
מפ"ם, כידוע, סרבה לצעוד אח הצעד הראשון בכיוון המוצע ע"י הצטרפות לממשלה. לא אדון פה בנימוקיה - אם כי דוקא לאור ההתפתחויות האחרונות של ה"פרשה" נאלץ אפילו כל בר-בי-רב לפקפק באפשרות של שותפות בממשלה כל עוד קו-הטלפון לשרה-בוקר פועל כסדרו.

אבל בקשר לענין הנדון - אין צורך לחטט ולחפש סיבות. דיין העובדות כמות שהן. הוגי הרעיון הגדול של ליכוד תנועת-הפועלים - היו והינם חייבים להשלים עם המציאות כמות שהיא, לקבל כעובדה שלא קיימים בשלב זה התנאים הדרושים לשינוי אופיה של הסוציאל-דמוקרטיה הישראלית.

אח"ע נושאת באחריות כבדה - לא לבחריה בלבד, היא שלובה ואחוזה בקב"מ אשר בגד הקולקטיביות הרעיונית לא נתפר מראשיתו לפי מידותיו ועדיין יש בו חברים רבים בעלי השקפה "אחרת".

בל חלכד מפלגה זו, שערכה רב בתנועת-הפועלים, בפח הטמון לרבליש ובל הנסה להלך על קרח דק וחלקו

אנא.

חלפה התקופה הגדולה של עובדך ענף הכותנה. מאפריל עד אוקטובר חרשו באפס את העננים, כעת נוקמים בהם עננים אלו ואתה מוצא אותם הולכים קודרים - מי ברפת ומי בברווזיה.

את אמיר משינו מחוך אחת מעגלות המים בחדר הכלים, דאגנו שיתייבש, והרי עובדות מספר וסיכומים ראשוניים: "נתחיל ב"דברים הטובים" - הוצאנו מ-1000 דונם - 350 טון בשנה שעברה, כל טון הכניס קרוב ל-1000 לירות. היו מספר דברים שייחדו עונה זו לרעה ולטובה לעומת הקודמות לה.

1. עקב החורף הממושך התבצעה הזריעה כשהקוץ היה עדיין קרה במספר מעלות מהמינימום המותר. בפעולה מהירה הצלחנו לחקן פגם זה ותוך עשרה ימים הפכנו וזרענו מחדש 400 דונם. חלקה זו היתה הפוריה ביותר השנה והניבה 430 ק"ג לדונם.

2. חלקה בת 250 דונם, כולה בקקון, הסרידה אותנו מאד עם עשבייה כוסב(כ-300 ק"ג לדונם בלבד) ונאלץ לפתור את הבעיה באופן דרסטי: ע"י מחזור זרעים במשך 2-3 שנים, ז"א הוצאת החלקה מגידולי כותנה, או באמצעים טכניים המצויים בשלבי נסיון.

מועצת הכותנה החליטה לקיים בשטחינו נסיון להדברת עשבי בר ע"י ריסוסים חוזרים ונשנים מאות פעמים. המועצה גם תממן פעולה זו שחעלה אלפי לירות.

3. בעיות המורות בקטיף - הקטפת המשופצה לא עמדה בהבטחותיה והפיקה שליש מכמות העבודה לה היא מסוגלת. הצלחנו להשיג קטפת נוספת - אך לא בזמן, ובמחירים מופקעים.

מצינו היטב בעונה זו נסיון וידע של ארבע שנים שנצבר בצוות. עשינו רבות לקליטת צעירים בעיקר בשטח ההדברה: 4 בנות שסקו משך כל הקיץ את השדות חסכו לנו 15000 לירות שהוצאו על ריסוסים אשחד. ראוי לציין את הרכב החדש שרכשנו ושהיה לנו כאיש צוות נוסף.

לעבור את ה-400 טון - זו המטרה לעונה הקרובה, וכנראה שהיא חובשם עם הוספת 200 ז' נס חדשים וקטפת, ובינתיים - נעים להיות קצת בלי מתח, לקפוץ לבן הקטן במשך היום ולהסתפק ביום עבודה רביל.

פסיקה

ה א ו ל פ ן - ל מ ו ס י ק ה

לפני 3 חודשים הוחלט במועצה האזורית עמק-חפר להקים אולפן אזורי להוראת כלי-נגינה. לאחר דיון בהצעה שהוגשה ע"י ועדה יוזמת בה השתתפו כל המורים למוסיקה של קבוצי עמק חפר. ביוזמה זו קדמו לנו 12 אזוריים: מן הגליל העליון עד לחבל מעון בנגב המערבי. כל האולפנים קמו ביוזמת חברי קבוצים ונחמכים מיום הווסדם ע"י המועצות האזוריות ובהם לומדים קרוב ל-1000 בני קבוצים ומושבים. סיבת פגור אזורנו, בהקמת מפעל חשוב זה, נעוצה בקרבה היחסית אל הערים אשר אפשרה שליחת תלמידים לשעורי נגינה אל מורים מבחוץ, ולפעמים גם הבאת מורי נגינה אל המשק. הנסיון הוכיח ששיטה זו מעוררת בעיות חקציביות וחנוכיות רציניות ופירוטיה דלים: מצד אחד הילד "התגלגל בכבישים" ובזבז זמן יקר ומאידך המשקים לא הצליחו להשיג מורים טובים בגלל מיעוט מספר התלמידים במשק בודד, נוסף לכך הלימודים סבלו מהסר אפשרות של נגינה משותפת בכלים-שונים. האולפן מנסה להתגבר על חסרונות אלה על ידי הארגון האזורי, הפותח אפשרויות נרחבות לחנוך המוסיקלי.

"במה מסייעת המועצה האזורית?" - א) היא הקציבה לאולפן הקצבה שנתיים המיועדת למשכורתו של רכז האולפן, להוצאות ארגוניות ולהסעת המורים ממקום למקום בחוף האזור. ב) משלמת את משכורת המורים וגובה את הכספים האלה מאחר יותר, מן המשקים. ג) משתתפת חלקית בתשלום המשכורת למורים "לפעולות משותפות", הווה אומר, לימודי האוריה, האזנה למוסיקה מוסכרת והדרכת להקות וצוותות. לאולפן למוסיקה שני מרכזים: מעברות וגבעת-חיים המאוחד. במעברות לומדים ילדי המקום, העוגן משמר השרון ובודדים ממושבי הסביבה. הקבוץ העמיד לרשות האולפן חדרי לימוד וחדר מוסיקה שבמוסד החנוכי "רמת חפר" המאפשרים עריכת 5 פעולות שונות באופן מקביל.

אצלנו לומדים מחוץ לילדינו גם בני ג"ח אחוד, "עין-החורש", וה"מעפיל" וגם בני כפר הרא"ה וכפר חוגלה. אנו העמדנו לרשות האולפן בית וצריף. אך בינתיים הפעולות נערכות בצריף ובחדרים ארעיים, כי הבית טרם שומץ.

(נוסף לשני מרכזי האולפן מתקיימים שעורים גם במוסד החינוכי "מעין" בעין-החורש, המיועדים לתלמידי המוסד מעין-החורש והמעפיל). באולפן לומדים כעת יותר מ-200 תלמידים ומהם 180 בני קבוצים. כוח ההוראה מורכב מ-11 מורים מן החוץ וביניהם עלי ונצורה גשן, 5 חברי קבוצים מן

וביניהם חברינו מרדכי רודולפר ושאל אסלינגר. ואלה כלי-הנגינה הנלמדים באולפן: פסנתר, כינור, צ'לו, חליל, קלרינט, חצוצרה, קרן, טרומבון, אקורדיון, גיטרה ומנדולינה.

פעולות האולפן החלו בספטמבר אך רק עתה מגיעות לעצומן. למרות הקשיים הטכניים והארגוניים בהם מתלבט המפעל החדש הזה, כבר נרקמות תוכניות שהן עדיין בגדר תקוות - לדוגמא הקמת חזמרת נוער אזורית על יד האולפן, שתעמוד לרשות האזור במועדים ומסיבות.

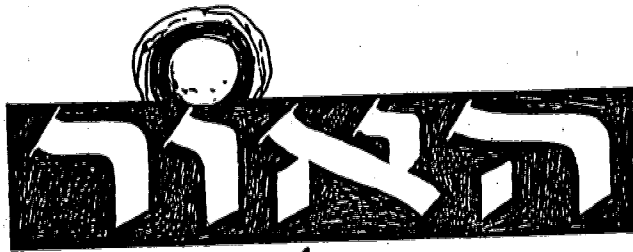
לסכום אומר ששטח האולפן למוסיקה היא השיטה הנכונה אשר בבוא העת תחן פריה, אך אין אנו צריכים להשלוח את עצמנו שהאולפן יחולל במהרה שנויים מהפכניים בחנוך המוסיקלי. כל פעולה חנוכית היא פעולה לטווח ארוך ודורשת מן המחנכים והצבור אורך רוח ובחנוך המוסיקלי נכונים הדברים על אחת כמה וכמה. אוריאל נהרי.

קצנה התרבות

הודעות מועדת התרבות

- בקרוב ייעשה שיבוץ חדש של הלוקה העתונים היומיים. אנו מבקשים מהחברים להעיר לילדיהם לבל יוציאו עתונים מחאים שאינם שייכים למשפחותיהם.
- עם גמר ההרשמה לבית-הספר למבוגרים ניגשים עתה לשיבוץ המערכת. הלימודים יתקיימו בימי ו' וגם בימים אחרים של השבוע.
- במועדון החליף אסתר כדורי את גרטי לתקופת גיוסה לעבודה במטבח.
- אסתר גבע השתתפה בקורס שאוגן ע"י "בימת הקיבוץ". כן השתתף מאיר גבריאל בکنס של משתתפי קורסים קודמים.
- דב יזהר יצא לקורס בידיעה הארץ, שאורגן ע"י המדור הבינקיבוצי.
- לידיעה החברים: מועדי הנסיעות להצגות "שלמה המלך ושלמי הסנדלר", "עמך", "אלקטרה", טרם נקבעו ואין סיכויים למועד קרוב.
- חברים הרוצים לבקר בהצגות שלא במסגרת הביקורים המאורגנים מטעם המשק, יוכלו לקבל בועדת התרבות כרטיסים שבוחרים יפה לכל ההצגות. את הכרטיסים יש להחתיים ביום ההצגה בקופת-התיאטרון.
- משבוע הבא יתחילו הסרטים ב-21.00. נשתדל לצרף לכל סרט יומן.

25 ✓

המולך - עמנו
 הולך בכל הדרכים.
 אור החיים,
 אור כל עץ רענן,
 אור המשך,
 אור השמחה,
 אור האבות,
 הגוילים, החזמות,
 אור אגדות ושירים.
 אור האמונה,
 הררי אורות - קומה
 מעל קומה,
 אורות התקווה,
 ירח החג
 באורך אור.

א. גלבוע

גבעות חינם
חלוקה תשכ"ה

במזכירות

* התקיים דיון ראשון בהצעות מועצה החברה להסדר נסיעות חברים לחוץ-לארץ. המגמה - לסיים כוונות אלה בהקדם ולהביא להצעות בפני האסיפה.

* החלו הדיונים בהכניית המשק וההשקעות.

* אילנה כץ נקבעה כאחות בית-הספר. לעבודתה יוקצבו כמ-קובל, יומיים בשבוע.
לילי בוב חשלים ימים אלה בעבודת המרמאה.

באספה

* הוחלט לזייס את רבקה וג'ורא בר לנוה-אור, לשנה.

* הוחלט לתבוע מי. כדורי להפסיק את עבודתו כאולפן, בצפת.

ש ו נ ה

* צילה שלו יוצאת ל-4 חודשים לאילות; תקופה זו מוקף ע"ה שנה השירות השלישית.

* הערוכת פסלים ורשומים של פנחס בוצוביץ תפתח בחודשי מרץ-אפריל בגלריה 220, ת"א.

* ביום א' 15/11 הניעו למשק 24 סטודנטים צפון-אפריקה, לשבועיים ימים.

* ביום ו' 20/11 תוענה למשק 30 חיילות לעשרה ימים.

בעבודה

ציקר העבודה כעת מרוכזת בשדה:

מ ר ד ס : התחילה עונת קטיף הושינגטון (בלחי מובל).

ג ו - י ק ז : הורדה כרוב.

וביתר הענפים העבודה היא שקטה כרגיל, כל הכוחות ירוכזו לענפים הנ"ל.

ג ח : נכנסו לעבודה: רבקה דומיש, נחמה זמיר וגולדה (סטודנטית).